

Có hai vợ chồng kia đã khá cao tuổi. Mỗi khi ông chồng lái xe, bà vợ hay cằn nhằn, chê ông là phàn nàn chớ m và lái không cẩn thận. Ngồi bên cạnh chớ ng, bà vợ này luôn luôn nhắc ông phải lái như thế này, như thế kia. Ông chồng bực lắm nhưng biết là có nói gì bà vợ cũng không thay đổi nên ông cằn nhằn, kể nhẽ không nghe lời vợ nói.

Một ngày nọ, khi đi đến chỗ ngã tư thì đèn đỏ màu vàng. Ông chồng ngỡ ngàng, không biết nên ngừng lại hay đi luôn. Vì ngập ngừng, không quyết định ngay nên ông chồng đã vượt đèn đỏ và bị cảnh sát công an chặn lại. Khi cảnh sát đến gần thì thấy người cầm tay lái không phải một người trẻ tuổi ham chơi nhanh nhẹn ông nghĩ, nhưng là một ông chồng đã cao tuổi. Ông chồng đang bị vợ cằn nhằn vì bị cảnh sát phạt. Bà vợ nói: "Tôi đã nói mà, ông phàn nàn chớ m quá mà ông đâu có chịu nghe. Bây giờ ông thấy khổ chớ a, tiền phạt ít nhất cũng hơn một trăm đồng." Nghe vậy, viên cảnh sát cảm thấy thương trong lòng và thấy tội nghiệp cho ông chồng già bị vợ rầy. Vì thế viên cảnh sát xin ông chồng cho xem bằng lái xe và giấy đăng ký xe cách qua loa rồi nói: "Chồng vượt đèn đỏ có biết không? Lần này tôi tha không phạt, nhưng chồng phải hứa là mỗi khi lái xe sẽ nghe lời nhắc nhở của bà vợ."

Bà vợ nghe cảnh sát tha không phạt thì mừng quá vì không phải mất tiền. Viên cảnh sát nói xong đi trả về xe của mình, vào xe ngồi và chờ ông bà chồng kia đi rồi mới đi. Nhưng chớ m chờ lâu thấy chiếc xe đó vẫn nằm yên không nhúc nhích. Viên cảnh sát định đi trả lại hỏi thăm xem có chuyện gì cần ông giúp hay không thì ngay lúc đó thấy ông chồng già ra khỏi xe, đi về phía xe cảnh sát. Đến nơi ông chồng nói: Thưa ông, thưa ông chồng phạt tôi đi, tôi sẵn sàng chịu phạt chứ đừng bắt tôi hứa là phải nghe lời bà vợ tôi mỗi khi lái xe, vì bà nói lời như vậy luôn làm tôi nhức đầu lắm!!

Khi cằn nhằn nói, hãy nói đàng hoàng chớ đừng cầu nhàu, cằn nhằn hay lời nhai

Ngoài 8 nguyên tắc Thánh Kinh dạy về cách sống đáng đời nói mà chúng tôi đã chia sẻ trong các tuần qua, còn một nguyên tắc khác cũng thật là quan trọng. Đó là khi cằn nhằn nói chúng ta hãy nói

đàng hoàng, rõ ràng chứ không nên cầu nhàu, cằn nhằn hay lải nhải, vì cách nói như thế cũng có nhiều tai hại cho mối quan hệ vợ chồng. Các ông cũng như các bà đều có những nỗi tính hay cầu nhàu, nhưng hình như các bà mắc bệnh này nhiều hơn. Không gì khó chịu cho bệnh phẫn sự bên cạnh một người có tính hay cằn nhằn, miễn khi có chuyện gì là cứ nói đi nói lại mãi. Khi vui vẻ thì không sao nhưng họ buồn hay ai làm phiền về một chuyện gì thì lại cằn nhằn cầu nhàu về những chuyện cũ.

Một khi vợ chồng có chuyện cần nói với nhau, chúng ta nên nói cách rõ ràng, đàng hoàng và vui vẻ. Đừng nói úp mở hay nói bóng nói gió, cũng đừng dùng tiếng than khóc để lung lạc người phối ngẫu hay làm cho người đó cảm thấy áy náy để rồi phải chịu theo ý chúng ta. Chúng ta cũng không nên nhieu, nói đi nói lại, nói lại nhiều cả ngày cả đêm. Nhưng lại cần nhớ đó làm người nghe ngao ngán, sợ hãi và sợ tránh, không dám gặp gần bên chúng ta.

Người hay than van thì người có tính bi quan. Bất cứ trong vấn đề gì người đó cũng chỉ nhìn thấy khía cạnh tiêu cực, vì thế gì cũng có thể buồn lo, lúc nào cũng có điều để phàn nàn. Chồng hay như có những bà mẹ khi con còn nhỏ thì than nuôi con quá vất vả, vất vả nhọc, không có thì giờ để làm việc gì khác. Khi con bắt đầu lớn thì than là khó dạy dỗ, nói không nghe, phải lo lắng nhiều và tốn kém tiền bạc cho con quá nhiều. Và đến lúc con trưởng thành sắp ra đời thì sợ xa con sợ như con học than là rồi đây con sẽ quên mình và bỏ mình cô đơn. Có người thì lúc con chưa lập gia đình than là sợ con sẽ độc thân suốt đời. Khi con có vợ có chồng thì than là con chỉ biết lo cho gia đình riêng, không nghĩ gì đến cha mẹ, v.v... Đó là độc để mà có những người có tính hay than.

Ngoài ra những người hay than cũng có tính như dai nhưng không như chuyện vui hay buồn phớt lờ Chúa ban mà chỉ như những chuyện buồn đau và cố thích như là những chuyện đó. Không những thế, những người này còn hay như là làm cả người khác và hay như đi như là những người đó. Làm khi còn than khóc, khiến làm người có lợi rồi là khổ tâm mà không thể làm gì được. Thật là đau khổ và tội nghiệp cho những ai có người vợ hay người chồng có tính hay cầu nhàu, than van như thế. Người hay than van cũng là người chỉ nghĩ đến nỗi khổ của mình và luôn luôn cho mình là người khổ nhất trên đời, dù chung quanh có nhiều người khổ hơn.

Sách Châm Ngôn trong Thánh Kinh Cựu Ước có nhiều lời dạy về những người có tính hay cằn nhằn. Châm Ngôn 21:9 dạy rằng: "Thà nghèo đói mà sống yên ổn, hơn là ở chung nhà với một người đàn bà hay tranh cãi." Trong một câu Châm Ngôn khác, tác giả lại viết: "Thà nghèo đói góc trên mái nhà, hơn là ở chung nhà với những người đàn bà hay tranh cãi" (25:24). Bên Thánh Kinh Diễm Ý gọi "người đàn bà hay tranh cãi" là "người đàn bà hay sinh sự." Chúng tôi không biết tại sao Kinh Thánh chỉ nói đến người đàn bà hay tranh cãi hay người đàn bà hay sinh sự mà không nhắc

gì đến nhàn nhàn ngời i đàn ông khó tính hay cầu nhàu. Có lẽ vì các bà ngày xưa cũng có tính cằn nhằn, than van nhieu hơn các ông. Tuy nhiên, không phải nhàn thơ là các ông không mắc phải chèn ép nhàn này đâu. Nói chung, các ông ít nói hơn và ít cằn nhằn hơn các bà. Tuy nhiên, khi giận thì rất nóng nảy, hung dữ, quát tháo thậm chí hoặc có nhàn ng hành động nông nổi nên cũng gây ra nhieu đau tại hơn. Và trong thơ c t cũng không thiếu nhàn ng ông hay than van, cằn nhằn với con ngày đêm. Thơ t ra thì dù là đàn ông hay đàn bà mà hay cằn nhằn thì ngời i chung quanh cũng sợ và không muốn gợn.

Trong gia đình, mỗi khi vợ chèn ép trò chuyện với nhau hay có điều cằn nói, chúng ta nên nói cách tế nhị, nhàn nhàn, đằng hoàng và chèn cằn nói một ít hoặc nhàn c nhàn c nhàn, nhàn c đến lờn thơ hai là đủ. Có ngời i nghĩ rằng mình phải nói nhieu, nói đi nói lại nhieu lờn mới có kết quả. Có ngời i khi vợ, chèn ép hay con cái làm điều gì lờm lờ thì không trách mắng một lờn nhàn ng cằn nhằn đi nhàn c lờ i mãi. Nhieu ngời i nói suốt ngày chèn a d, thậm chí còn nói đến khuya rồi sáng hôm sau thơ c d y lờ i tiếp tục nói nhàn a. Chính vì thơ mà Thánh Kinh nói: Thà nhàn i vụng v, thà nhàn i xó góc nhà hay nhàn trên mái nhà còn hơn là nhàn chung với ngời i hay than van, gây g, hay sinh s.

Thơ t ra khi chúng ta nói đi nói lại mãi một chuyện, ngời i nghe sợ thơ y nhằm chán, bực b, không muốn nghe và nhàn nghe cũng không để tâm và không muốn làm theo nhàn a. Đời với lờ i lờm c a chèn ép, vợ hay c a con cái, nhàn chúng ta nhàn đi nhàn c lờ i mãi, ngời i đó sợ kh, tâm, bực m, c c m t i lờ i dày vò, sinh ra thơ ti m, c c m hoặc c m thơ y ghét chính mình và ngời i chung quanh. Ngời i đó cũng có thơ sợ thơ c giận và có nhàn ng ph, n nhàn không thu, n lờ i, cũng có thơ ngời i đó sợ đến lờ ra và còn làm thêm nhàn ng đau khi nhàn chúng ta bực b i hơn nhàn a.

Khi một chuyện đã qua, nhàn t là nhàn ng chuyện buồn đau, nhàn ng k, ni, m không vui, hay lờm lờ i c a ngời i thân, chúng ta nên để cho nó qua luôn, để nhàn c đi nhàn c lờ i mà làm kh, nhau. Đời c bi, t là khi ngời i có lờ i đã ăn năn hơn lờ i, chúng ta để ng bao giận nhàn c lờ i nhàn a, dù cho h, u qu, c a lờ i lờm đó với còn. Nhàn m, i khi quá buồn kh, hay quá thơ c giận, trong lòng muốn nhàn c lờ i chuyện cũ, chúng ta hãy c, u nguyện xin Chúa giúp mình để ng nghĩ đến nhàn ng chuyện đó nhàn a nhàn ng trái lờ i, nghĩ đến nhàn ng chuyện vui, để m nhàn ng nhàn lành Chúa đã ban cho gia đình chúng ta cho b, n thân chúng ta và dâng lờ i c, m t, Chúa.

Có bao giận trong đêm khuya yên tĩnh, quý với không ngủ được và nhàn m nghe tiếng m, a nhàn giận trên máng x, i hay nghe tiếng nhàn c nhàn thơ ng giận trong buồng t, m vì nhàn nhàn c b, h? Nhàn ng âm thánh đó nhàn u nghe qua một vài phút thì không sao chèn nhàn u phải nghe suốt c, đêm hay c, giận để ng h, thì chúng ta không thơ nào ch, u nhàn i. Tiếng đó làm đau óc chúng ta căng thơ ng và lờm khi có thơ làm chúng ta điên lên được. Thơ mà Thánh Kinh ví sánh lờ i nói c a nhàn ng ngời i hay cầu nhàu giận nhàn ti, ng nhàn c ch, y trên máng x, i. Câu này cũng trong sách Châm Ngôn c a Thánh Kinh C, u nhàn c. Châm Ngôn 19:13 ghi nhàn sau: "Con trai ngu m, i là tại h, a cho

cha, và sẽ tranh cãi cả a ngắ ị vắ vắ n mắ t máng xắ ị hắ ng chắ y luôn." Trong bắ n Thánh Kinh Diắ n Ý là: "Con ngắ ngắ ch là tai hắ a cho cha, vắ mề neho nhắ nhà đắ t cho chắ ng."

Có mắ t thiắ u phắ kia vì ị y chắ ng nghèo nên cuắ c sắ ng vắ t vắ . Đã vắ y, lúc ị y chắ ng bà còn quá trắ mà ị ị phắ i tắ giắ cha mắ đắ theo chắ ng vắ mắ t nắ i xa ị không ngắ ị thân quen. Tắ đó ngắ ị đàn bà này đâm ra oán hắ n đắ i, oán giắ n chắ ng con và nuôi trong lòng mắ t nắ i đau buắ n cay đắ ng. Mắ i khi gia đắ nh gắ p hoắ n nắ n hay vắ chắ ng có chuyắ n không vui, bà thắ c suắ t đêm kắ ị khóc lóc, trách chắ ng mắ ng con, khiắ n trong nhà không ai ngắ đắ c. Thắ t ra so vắ i nhiắ u ngắ ị khác, cuắ c đắ i ngắ ị đàn bà này không đắ n nắ i ị mắ than, cắ cắ c nhắ bà nghĩ. Hắ n nắ a, nắ u nhìn đắ i vắ i đắ i mắ t ị cắ quan, ngắ ị đàn bà này sẽ thắ y mình có phắ c hắ n nhiắ u ngắ ị khác. Bà có mắ t ngắ ị chắ ng hiắ n lành yêu thắ ng bà. Bà có con trai con gái, các con cả bà đắ u ngoan ngoắ n đắ dắ y. Bà cũng đắ c khoắ mắ nh, không đau ị mắ nh hoắ n nhắ nhiắ u ngắ ị khác, và dù nghèo, bà có nắ i ăn chắ n ị yên lành bà đắ c sắ ng trong tình thắ ng yêu cả a chắ ng con. Sắ dĩ bà than van và hay cắ n nhắ n chắ ng con là vì bà không thắ a lòng vắ i nhắ ng gì mình có. Nắ u chúng ta không thắ a lòng vắ i nhắ ng đắ u mình có thì dù có tắ t cả mắ i sắ , chúng ta cũng sẽ không thắ a lòng.

Thánh Kinh Tân ắ c cũng có nhiắ u câu khuyên chúng ta phắ i bắ đi tính hay cắ n nhắ n, phắ n giắ n, kêu ca, là nhắ ng đắ u có ị nh hắ ng tai hắ i trong đắ i thoắ i giắ a chúng ta vắ i ngắ ị chung quanh. Thánh Phao-lô khuyên: "Phắ i bắ khắ i anh em nhắ ng sẽ cay đắ ng buắ n giắ n, tắ c mình, kêu rêu, mắ ng nhiắ c, cùng mắ i đắ u hung ác" (Ê-phê-sô 4:31). Trong mắ t thắ khác, thánh Phao-lô cũng khuyên: "Lúc trắ c anh em sắ ng trong nhắ ng nắ t xắ u đó và ăn ị nhắ vắ y. Nhắ ng bây giắ anh em nên trắ bắ hắ t mắ i sắ đó, tắ c là thắ nh nắ , buắ n giắ n và hung ác." Lắ i Chúa khuyên chúng ta phắ i vắ t đi, bắ đi nhắ ng ị i kêu ca, than van, mắ ng nhiắ c. Đắ u đó cho thắ y rắ ng chúng ta sẽ đắ ng ị i nói nhắ thắ nào là tùy ị sẽ chắ n ị a cả a chúng ta. Chúng ta có tắ do và khắ năng quyắ t đắ nh chắ n ị i tắ t hay không tắ t đắ nói vắ i ngắ ị chung quanh chắ đó không phắ i là tắ t bắ mắ sinh hay là đắ u chúng ta không thắ thay đắ i đắ c. Cắ u xin Chúa giúp chúng ta biắ t chắ n nhắ ng ị i nhân tắ , ngắ t ngắ o, đắ y ân hắ u đắ nói vắ i mắ i ngắ ị.

Minh Nguyên

Chắ ng Trình Phát Thanh Tin Lành